

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Ion Guzun
Ghenadie PLĂMĂDEALĂ
Nicolae CRAIU

a judecat, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscriptie Bălți, Valeriu Dubăsari și de avocatul Vladimir Spoială în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe

LUNGU Iurie XXXXX născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.10.2018 – 27.03.2019;

Instanța de apel: 18.04.2019 – 24.03.2021;

Instanța de recurs: 17.07.2021 – 20.12.2021.

Asupra recursului ordinar, Colegiul Penal lărgit,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Central, din 27.03.2019 Lungu Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal la închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 4 (patru) ani și 10 (zece) luni.

Conform art. 84 alin.(2) și art. 85 alin. (2) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor complementare, lui Lungu Iurie i-a fost stabilită pedeapsă definitivă închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, prima instanță a reținut, că Lungu Iurie, în perioada anului 2017 și până în luna mai a anului 2018, urmărind cu premeditate obținerea unui venit în rezultatul circulației ilegale a drogurilor, după prelucrarea și obținerea artizanal din plante de cânepă a substanței stupefiante (hașiș), aflându-se în XXXXX, a divizat-o în cantități mai mici și a depozitat-o în diferite ascunzișuri, a transmis o cantitate mică lui Bordian Iaroslav, condamnat prin sentința Judecătorei Soroca, sediul central, din 28 martie 2019, după care, la 17.08.2018, fiind efectuată cercetarea la fața locului în XXXXX, în locul indicat de către Lungu Iurie, într-un ascunziș improvizat de către acesta, au fost ridicate două substanțe solid-cleioase de culoare cafenie, cu forme neregulate, care potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară nr.34/12/l-R-4172 din 17.09.2018, reprezintă hașiș, substanță

stupefiantă obținută artizanal din plantele de cannabis (câneapă), în cantitate totală de 22,62 g.

Ulterior, la 12.09.2018, în rezultatul efectuării cercetării la fața locului în XXXXX, în locul indicat de către Iurie Lungu, într-un ascunziș improvizat în curtea casei numitei Pușcaș Ana care se află în vecinătatea gospodăriei lui Lungu Iurie, a fost depistată și ridicată o substanță solid-cleioasă de culoare cafeniu-închis, care potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4234 din 17.09.2018, reprezintă substanța stupefiantă hașiș, obținută artizanal din plantele de cannabis (câneapă), în cantitate de 86,75 g.

În drept, acțiunile inculpatului au fost încadrate de prima instanță în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal – *circulația ilegală a substanțelor narcotice, adică acțiunea de preparare, păstrare, transportare și punerea în circulație a drogurilor, săvârșite în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a drogurilor de către o persoană care anterior a săvârșit aceleași acțiuni, în proporții mari, deosebit de mari.*

3. Împotriva sentinței apel au declarat procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Oficiul „Nord”, Russu Tatiana și avocații Mirolubov Rodica și Spoială Vladimir, ambii, în numele inculpatului Lungu Iurie.

3.1. Procurorul, în motivarea apelului, a invocat blândețea pedepsei și netemeinicia respingerii cerinței acuzării privind încasarea cheltuielilor judiciare, indicând că, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei și modul cum a acționat inculpatul și personalitatea acestuia, nu se constată temeiuri pentru a se da o mai mare eficiență circumstanțelor atenuante reținute în favoarea inculpatului, or Lungu Iurie este anterior condamnat pentru fapte similare, nu s-a pus pe calea corijării și nu a îndreptățit încrederea acordată. El a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă care poartă un caracter periculos, și care atentează la interesele și drepturile persoanei, iar, în ultima perioadă de timp, fenomenul circuitului ilegal al drogurilor a luat o amploare deosebită.

În același timp, neîntemeiat a fost respinsă solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată ce au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauză, în suma de 3370 lei.

Astfel, cheltuiala pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 34/12/1-R-2249 din 17.05.2018, expertizei judiciare nr. 34/12/1-R-4172 din 17.09.2018 și expertizei judiciare nr. 34/12/1-R-4234 din 17.09.2018 a fost suportată doar în scop de a asigura buna desfășurare a procesului penal.

Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare de la 09.02.2018, alin.(2) al art.142 Cod de procedură penală care prevedea, că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile (obligatorii) prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, a fost abrogat.

Deci, în speță, sunt aplicabile doar dispozițiile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevăd expres, că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Or, alin. (3) al art. 228 Cod de procedură penală menționează strict și fără loc de interpretare, care sunt cheltuielile judiciare care vor fi compensate din sumele alocate de stat, unde sumele plătite (...), experților... pentru efectuarea expertizei nu își găsesc reflectare deci, în asemenea circumstanțe instanța urma să dispună încasarea cheltuielilor din contul inculpatului și nu a statului.

În același sens, alin. (3) al art. 229 Cod de procedură penală menționează, că instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul (...)

dacă plata cheltuielilor poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Reieșind din cele expuse, constată că instanța nu a ținut cont de faptul că raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2249, raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4172 și raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4234 a fost întocmit la 17.05.2018 și la 17.09.2018 adică după abrogarea alin. (2) art. 142 Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța dispunând încasarea cheltuielilor judiciare din contul statului nu a verificat dacă cheltuielile solicitate ar influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea inculpatului or, acesta este celibatar.

Nu este de acord nici cu opinia instanței, că cheltuielile efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate sunt trecute în contul statului deoarece nici o normă legală a Codului de procedură penală nu prevede expres, acest fapt, potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, iar potrivit alin. (3) al aceleiași norme „cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Alineatul (3) al normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le asigure la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

Drept urmare, a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Lungu Iurie, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsă cu închisoare pe un termen de 13 (treisprezece) ani, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitatea pe un termen de 5 ani.

A încasa de la inculpatul Lungu Iurie, mijloacele financiare în mărime de 3370 lei, în calitate de cheltuieli judiciare, surse financiare folosite pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Ulterior, procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale Oficiul „Nord”, Russu Tatiana a depus apel suplimentar, *solicitând încasarea cheltuielilor judiciare deja în mărime de 5040 lei*, deoarece conform materialelor cauzei penale s-a constatat că pentru efectuarea expertizelor-judiciare date au fost folosite surse financiare în sumă totală de 5040 lei.

Dispunând încasarea cheltuielilor judiciare din contul statului, prima instanță nu a verificat dacă cheltuielile solicitate ar influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea inculpatului or, acesta este celibatar.

Nu este de acord nici cu opinia instanței, că cheltuielile efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate sunt trecute în contul statului, or nici o normă legală a Codului de procedură penală nu prevede expres, acest fapt. Însă, potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurării a procesului penal, iar potrivit alin. (3) al aceleiași norme cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Alineatul (3) al normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci să le asigure la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

3.2. Avocatul Mirolubov Rodica în apelul declarat în numele inculpatului a invocat că acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate, conform probelor prezentate în cadrul cercetării judecătorești, negăsindu-și confirmare învinuirea adusă.

Prin apelul nemotivat a solicitat repunerea în termen, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care Lungu Iurie să fie achitat.

3.3. Avocatul Spoială Vladimir prin apelul suplimentar declarat în numele inculpatului, consideră sentința neîntemeiată și bazată pe presupuneri.

Astfel, întru motivarea sentinței, instanța a invocat declarațiile martorului Bordian Iaroslav, ale inculpatului, rapoartele de expertiză și procesele-verbale de cercetare la fața locului.

Atât acuzatorul de stat, cât și instanța de judecată au calificat acțiunile lui Lungu Iurie după proporțiile substanțelor narcotice ridicate și de la martorul Bordian Iaroslav, fapt inadmisibil. Este totală greșită această poziție, or martorul Iaroslav Dorian a declarat că a luat de la Lungu Iurie doar de două ori substanțe narcotice în cantități mici (cât unghia) la prețul de 90 lei (f.d.108).

Mai mult ca atât, martorul Bordian Iaroslav a declarat că nu a procurat de la Lungu Iurie sau primit în mod gratuit alte cantități de substanțe narcotice, iar suma de 600000 lei acesta a cheltuit-o pentru toate substanțele narcotice consumate în viața lui pe care le lua de la alte persoane și nicidecum de la Lungu Iurie.

Totodată este de menționat, că s-a confirmat în mod incontestabil și faptul că Lungu Iurie nu se ocupa de creșterea cânepei, dar aceasta creștea ocazional și el își pregătea hașișul pentru propriul consum.

Aceste argumente se confirmă în mod incontestabil și prin faptul că în rezultatul perchezițiilor efectuate de către Lungu Iurie, atât la domiciliu, cât și în automobil nu au fost găsite careva substanțe narcotice, iar Lungu Iurie a colaborat cu organul de urmărire penală și a predat de bună voie substanțele narcotice, fapt confirmat prin procesele verbale de cercetare la fața locului din 17.08.2018 și 12.09.2018, fiind predate de bună voie substanțe narcotice în proporții mari.

Astfel, instanța de judecată nu a luat în calcul faptul predării de bună voie și căința sinceră a lui Lungu Iurie Mihail.

În baza celor expuse a solicitat repunerea în termen a apelului, admiterea acestuia, casarea totală a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de recalificare a acțiunilor lui Lungu Iurie în baza art. 217¹ alin. (3) Cod penal și încetarea procesului penal în baza art. 217 alin. (5) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 martie 2021 au fost admise apelurile, casată parțial sentință și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Lungu Iurie a fost liberat de răspundere penală conform art. 217 alin. (5) Cod penal, referitor la episodul privind depistarea și ridicarea substanțelor stupefiante din 12.09.2018.

Lungu Iurie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal și condamnat la închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activității care implică gestionarea substanțelor narcotice pe un termen de 5 (cinci) ani.

În baza art. 90 alin.(1) Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei principale pe o perioadă de probațiune de 4 (patru) ani.

A fost admisă solicitarea procurorului și s-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 5040 (cinci mii patruzeci) lei.

Au fost menținute dispozițiile sentinței cu privire la soarta corpurilor delictive.

4.1. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a constatat că apelurile sunt întemeiate și că apelurile apărării sunt făcute în termen legal, or după cum rezultă din materialele cauzei, avocatul Miroljubov Rodica a expediat apel la 13.04.2019 (f.d. 230-231, vol. II), ea aflându-se în perioada 09.04.2019-12.04.2019 în concediu medical (f.d. 49, vol. IV). Ulterior, la 15.11.2019 a fost depus apel suplimentar de către avocatul Spoială Vladimir. Și, deși, mandatul avocatului este din 15.07.2019, potrivit confirmării Uniunii Avocaților (f.d. 48, vol. IV) în perioada 15.07.-30.08.2019, Spoială Vladimir s-a aflat în concediu de odihnă anual, iar în perioada septembrie-octombrie 2019 a fost delegat în deplasare de lucru în Saransk, Federația Rusă și București, România, el făcând cunoștință cu materialele cauzei la 31.10.2019 (f.d. 9, vol. IV).

De asemenea, sentința este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece:

- au fost depășite limitele învinuirii aduse prin reținerea **preparării** (episodul săvârșit în perioada anului 2017 și până în luna mai a anului 2018);

- greșit a fost reținută agravanta **săvârșită de către o persoană care anterior a săvârșit aceleași acțiuni**;

- episodul privind depistarea și ridicarea substanțelor stupefiante (86,75 grame) din 12.09.2018 inculpatul urmează a fi liberat de răspundere penală conform art. 217 alin. (5) Cod penale deoarece a contribuit activ la descoperirea infracțiunii prin predarea benevolă a drogurilor și divulgarea persoanelor implicate în comiterea infracțiunii;

- este eronată concluzia privind respingerea solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, deoarece expertizele judiciare au fost efectuate la cererea organului de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală.

În fapt și drept, instanța de apel a reținut că Lungu Iurie, în perioada anului 2017 și până în luna mai a anului 2018, urmărind cu premeditate obținerea unui venit în rezultatul circulației ilegale a drogurilor, aflându-se în r. Soroca, s. Zastînca, având în posesie, a divizat substanța stupefiantă (hașiș) în cantități mai mici și a depozitat-o în diferite ascunzișuri, a transmis o cantitate mică lui Bordian Iaroslav, condamnat prin sentința Judecătoriai Soroca, sediul central, din 28 martie 2019, după care, la 17.08.2018, fiind efectuată cercetarea la fața locului în XXXXX, în locul indicat de către Lungu Iurie, într-un ascunziș improvizat de către acesta, au fost ridicate două substanțe solid-cleioase de culoare cafenie, cu forme neregulate, care potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4172 din 17.09.2018, reprezintă hașiș, substanță stupefiantă obținută artizanal din plantele de cannabis (cânepă), în cantitate totală de 22,62 gr.

Ulterior, la 12.09.2018, în rezultatul efectuării cercetării la fața locului în XXXXX, în locul indicat de către Iurie Lungu, într-un ascunziș improvizat în curtea casei numitei Pușcaș Ana care se află în vecinătatea gospodăriei lui Lungu Iurie, a fost depistată și ridicată o substanță solid-cleioasă de culoare cafeniu-închis, care potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4234 din 17.09.2018,

reprezintă substanța stupefiantă hașiș, obținută artizanal din plantele de cannabis (câneșă), în cantitate de 86,75 gr.

Aceste acțiuni ale inculpatului, instanța de apel le-a încadrat în baza art. 217 alin. (3) lit. f) Cod penal – *circulația ilegală a substanțelor narcotice, adică păstrarea, transportarea și punerea în circulație a drogurilor săvârșite în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a drogurilor, în proporții mari.*

Starea de fapt și de drept, instanța de apel a reținut-o din declarațiile inculpatului, martorilor Lungu Olga, Cucu Ruslan și Țapu Andrian, audiați suplimentar în instanța de apel la cererea apărării, procesul-verbal de percheziție din 08.05.2018 a lui Bordian Iaroslav (f.d. 11-14, vol. I), procesul-verbal de examinare a informației din telefonul mobil din 30.05.2018 (f.d. 16-17, vol. I), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 10.05.2018 (f.d. 18-19, vol. I), raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2249 din 17.05.2018 (f.d. 23-28, vol. I), demers privind autorizarea efectuării percheziției din 04.07.2018 (f.d. 52-53, vol. I), încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 04.07.2018 privind autorizarea efectuării percheziției în domiciliul lui Lungu Iurie (f.d. 54-55, vol. I), procesul-verbal de percheziție din 05.07.2018 la domiciliul lui Lungu Iurie (f.d. 57-58, vol. I), ordonanță de percheziție din 04.07.2018 (f.d. 64-65, vol. I), încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 04.07.2018 privind autorizarea efectuării percheziției în domiciliul lui Lungu Iurie (f.d. 68-69, vol. I), procesul-verbal de percheziție din 05.07.2018 a domiciliului lui Lungu Iurie și Lungu Olga (f.d. 71-72, vol. I), procesul-verbal de percheziție din 05.07.2018 a automobilului ce aparține lui Lungu Olga (f.d. 106-107, vol. I), procesul-verbal de examinare din 16.08.2018 a obiectelor ridicate (f.d. 114-118, vol. I), procesul-verbal de audiere a bănuitului Lungu Iurie din 05.07.2018 (f.d. 125, vol. I), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 17.08.2018 în XXXXX (f.d. 157-160, vol. I), raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4172 din 17.09.2018 (f.d. 165-168, vol. I), procesul-verbal de audiere suplimentară a învinuitului Lungu Iurie din 12.09.2018 (f.d. 182, vol. I), proces-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie (f.d. 183, vol. I), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.09.2018 în XXXXX (f.d. 186-191, vol. I), raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4234 din 17.09.2018 (f.d. 195-198, vol. I), declarațiile martorului Bordian Iaroslav depuse în primă instanță (f.d. 106-108, vol. II), informația Biroului de Probațiune Soroca nr. 316 din 30.01.2019 în privința lui Lungu Iurie (f.d. 151, vol. II).

Instanța de apel nu s-a expus asupra faptului *săvârșirea infracțiunii în cadrul unui grup criminal*, pe motiv că prima instanță a exclus din învinuire acest semn agravant al laturii obiective, iar acuizarea nu a contestat în această parte sentința.

La fel, instanța de apel nu a reținut în seama inculpatului agravanta *de o persoană care anterior a săvârșit aceleași acțiuni*, ea fiind stabilită eronat și nefiind

întrunite condițiile necesare și anume: 1) fapta este săvârșită de o persoană care a comis anterior o infracțiune prevăzută la același articol; 2) făptuitorul nu a fost condamnat anterior pentru nici una din faptele incriminate; 3) nu a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, stabilit la art. 60 Cod penal.

Totodată, în urma cercetării probelor, instanța de apel a conchis că probele administrate corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică sânt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare și demonstrează deplin vinovăția inculpatului.

Versiunea susținută în apărare și solicitarea de achitare a inculpatului au fost apreciate ca fiind făcute în scopul exercitării libertății la auto incriminare. Cele indicate de avocat în vederea achitării inculpatului nu au suport probatoriu. Atât inculpatul cât și avocatul nu au contestat legalitatea actelor și acțiunilor procesuale îndeplinite de organul de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, precum și la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu au avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumându-se că au acceptat situația dată. La fel, nu au fost reținute afirmațiile invocate în apel de avocatul Spoială Vladimir privind liberarea de răspundere penală și pe episodul săvârșit în perioada anului 2017 și până în luna mai a anului 2018, deoarece din probele cercetate nu rezultă că ridicarea drogurilor la 17.08.2018 a avut caracter benevol din partea inculpatului și nu se confirmă că Lungu Iurie a colaborat cu organul de urmărire penală și a predat de bunăvoie substanțele narcotice și la 17.08.2018.

În continuare, conform prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal *persoana care a săvârșit acțiunile prevăzute la art. 217 sau 217¹ este liberată de răspundere penală dacă a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, după caz, prin autodenunțare, predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, indicare a sursei de procurare a acestor substanțe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, la indicarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracțiune. Nu poate fi considerată predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor.*

La caz, instanța de apel, pe episodul incriminat ca săvârșit la 12.09.2018, a reținut că Lungu Iurie, fiind în stare de arest preventiv, a arătat locul unde a ascuns 86,75 grame de hașiș și le-a predat benevol.

Această stare de fapt a rezultat din declarațiile făcute de către Lungu Iurie, în calitate de învinuit, și de către martorii Cucu Ruslan, Țapu Andrian și Lungu Olga cât și din procesul-verbal de cercetare la fața locului, acțiune procesuală efectuată la 12.09.2018 în XXXXX, în gospodăria lui Pușcaș Ana, probe cercetate suplimentar în instanța de apel.

Anume din dovezile analizate s-a constatat, că, deja fiind reținut, după ce au fost efectuate percheziții la domiciliu, Lungu Iurie a dat declarații suplimentare și a comunicat despre procurarea de la persoana cu numele „Igor” și ascunderea unei bucăți de hașiș într-un ascunziș, circumstanțe necunoscute pentru organul de urmărire penală.

Prin urmare, din probele cercetate s-a stabilit cu certitudine că Lungu Iurie, aflându-se în custodia statului, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii de circulație ilegală a drogurilor prin indicarea sursei de procurare a drogurilor și divulgarea persoanelor implicate.

La individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a reținut că Lungu Iurie a comis o infracțiune gravă, anterior este judecat, noua infracțiune fiind comisă în termenul de probă acordat de instanța de judecată pentru săvârșirea unei infracțiune similare, pedeapsa fiind executată, se caracterizează pozitiv, se căiește în faptele comise, este căsătorit și are familie la întreținere.

Ținând cont de cele expuse, instanța de apel a considerat necesar a stabili inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare în limitele prevăzute de sancțiunea art.

217¹ alin. (3) lit. f) Cod penal și, deoarece, inculpatul a predat benevol drogurile ascunse și a contribuit și la descoperirea infracțiunii, s-a concluzionat că, corectarea lui Lungu Iurie este posibilă fără izolarea lui de societate, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal fiind oportună.

Agravarea pedepsei inculpatului, în sensul solicitat de procuror, nu a fost posibilă, fiindcă lipsesc temeiuri de a presupune că trimiterea inculpatului spre executare imediată a pedepsei, ar contribui inerent la corectarea inculpatului, la stabilirea echității sociale precum și la prevenirea săvârșirii altor infracțiuni. Or, pedeapsa penală nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Referitor la încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a reținut că, potrivit art. 227 Cod de procedură penală, *cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și ele cuprind și cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.*

Art. 229 Cod de procedură penală reglementează că, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

În conformitate cu prevederile art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală, *expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sânt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii.*

La caz, expertizele au fost efectuate după modificările operate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, prin care a fost exclus alin. (2) art. 143 Codul de procedură penală și pentru efectuarea acestora s-au cheltuit 5040 lei.

Prin urmare, această sumă urmează a fi încasată din contul inculpatului, neconstatându-se temeiuri de eliberare de la plata cheltuielilor judiciare. Or, stabilindu-se vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

5. Recurs ordinar împotriva deciziei declară procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu și avocatul Spoială Vladimir, în numele inculpatului Lungu Iurie.

5.1. Procurorul, invocând existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei pe motiv că instanța de apel:

- nu a examinat cauza sub toate aspectele și greșit a concluzionat recalificarea acțiunilor inculpatului Lungu Iurie (episodul săvârșit în perioada anului 2017 și până în luna mai a anului 2018) cât și aplicarea prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal (episodul din 12.09.2018);

- nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzării;

- pedeapsa aplicată a fost individualizată greșit, fiind lăsat fără apreciere faptul că inculpatul a săvârșit o infracțiune care în prezent se comit cu regularitate, crescând fenomenul criminalității.

5.2. Avocatul, invocând existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei.

În susținerea recursului titularul invocă că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii reținute în seama lui, cazului fiindu-i aplicabile prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal deoarece predarea benevolă a substanțelor narcotice (hașiș) în proporții de 22,62 gr. se confirmă și prin declarațiile martorilor Lungu Olga, Cucu Ruslan și Țapu Adrian date nemijlocit în cadrul instanței de apel.

Mai mult ca atât, s-a constatat, că predarea benevolă a substanțelor narcotice (hașiș) în proporții de 22,62 gr. a fost făcută de către Lungu Iurie, care a primit asigurări de la organul de urmărire penală și acuzatorul de stat că aceste cantități nu vor fi puse în actul de învinuire și vor fi catalogate ca predare de benevolă.

Totodată, în rezultatul perchezițiilor efectuate la 05.07.2018 la domiciliu cât și în automobilul lui Lungu Iurie, nu au fost depistate și ridicate careva substanțe narcotice sau interzise, iar substanțele narcotice, care figurează în actul de învinuire, au fost ridicate de la Lungu Iurie numai în rezultatul colaborării cu organul de urmărire penală și procuratură la 17.08.2018 și 12.09.2018 în urma predării benevole.

Critic urmează a fi apreciată poziția acuzatorului de stat și a instanțelor de judecată, care consideră că predarea benevolă nu poate fi realizată, dat fiind faptul că Lungu Iurie a predat substanțele narcotice după efectuarea perchezițiilor la domiciliu și nu înainte de începerea acțiunii procesual penale.

La acest capitol, este de remarcat, că substanțele narcotice (hașiș) în proporții de 22,62 gr. nu erau păstrate la domiciliul lui Lungu Iurie, acestea nu puteau fi descoperite fără aportul lui Lungu și au fost predate benevol la mai bine de o lună distanță de când a fost efectuată percheziția și după ce a fost acceptată colaborarea.

În continuare este de menționat, că în cadrul cercetării judecătorești și examinării cauzei penale în fond și în apel, nu a fost dovedită în mod incontestabil comiterea de către Lungu Iurie a infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4), lit d) Cod penal, or atât acuzatorul de stat, cât și instanța de judecată au calificat acțiunile lui Lungu Iurie după proporțiile substanțelor narcotice ridicate și de la martorul Bordian Iaroșlav, martor care de altfel a fost condamnat la rândul său, pe aceleași proporții și fapte, fapt inadmisibil.

Este total greșită poziția acuzării de stat de a pune proporțiile ridicate de la Bordian Iaroșlav la acuzarea lui Lungu Iurie, ori în cadrul judecării cauzei penale în fond martorul a declarat că a luat de la Lungu Iurie doar de două ori substanțe narcotice în cantități mici (cât unghia) la prețul de 90 lei.

Mai mult ca atât, martorul Bordian Iaroșlav, a declarat că nu a procurat de la Lungu Iurie și nu a primit în mod gratuit alte cantități de substanțe narcotice, decât cele procurate la prețul de 90 lei, iar suma de 600 000 lei a cheltuit-o pentru toate substanțele

narcotice consumate în viața lui pe care le lua de la alte persoane și nicidecum de la Lungu Iurie, sumă ce figurează în mod eronat în actul de învinuire, având scopul agravării faptelor lui Lungu Iurie, fapt inadmisibil.

Totodată este de menționat, că s-a confirmat în mod incontestabil și faptul că Lungu Iurie nu se ocupa cu creșterea cânepei, dar aceasta creștea ocazional și el își pregătea hașișul pentru propriul consum, fără a avea scopul de înstrăinare.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acestea sunt în măsură să desființeze hotărârea recurată și întemeiază dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

Prevederile art. 414 Cod de procedură penală stipulează că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, ele constituind fondul apelului și acestea trebuie examinate printr-o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele de fapt și de drept, fiind confruntate cu întreg materialul probator al cauzei. Or, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Chestiunile de fapt pe care le poate soluționa instanța de apel sânt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sânt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Relevant este de specificat în acest context și că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată la situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăție sau nevinovăție, încadrarea juridică a faptei săvârșite sau temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Din conținutul recursurilor ordinare se constată că acestea sunt întemeiate în baza pct. 6), 8), 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii ori a fost admisă o gravă eroare de fapt, nu au fost întrunite*

elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul *instanța este în drept să-l admită, cu casarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

Din interpretarea normelor expuse supra, rezultă că instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

În lumina practicii constante a CtEDO și a instanțelor naționale, în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, de vreme ce viciul fundamental admis în cadrul unei proceduri precedente, care afectează hotărârea pronunțată, este o ignorare esențială a drepturilor și libertăților garantate de CoEDO, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale, instanțele de recurs fiind obligate de a rectifica eroarea de procedură comisă de instanțele ierarhic inferioare, în caz contrar, art. 6 CoEDO este încălcat, or se afectează echitatea procedurii (hotărârea CtEDO *Leoni versus Italia*).

Sub acest aspect, la caz, Colegiul Penal lărgit atestă că instanța de fond și de apel au comis erori de drept, ce nu pot fi înlăturate de instanța de recurs.

Colegiul penal lărgit ține să consemneze că găsește întemeiate criticele titularilor de recurs în partea ce ține de insuficiența motivării deciziei adoptate de instanța de apel asupra chestiunilor invocate de apelanți și consideră relevant de a puncta că, o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză. Totodată, urmează a se reține că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 CoEDO, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (hotărârea CtEDO *Fomin versus Republica Moldova*).

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit reiterează că, conform efectului devolutiv al recursului și limitele lui, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților (*art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală*).

La caz, sunt prezente asemenea temeiuri de implicare a instanței de recurs deoarece:

a) instanța de apel a pronunțat pe episodul din 12 septembrie 2018 o sentință de condamnare, liberând de răspundere penală inculpatul și nu una de încetare, așa cum prevede art. 391 alin. (1) pct. 6) CPP, or la categoria de „*alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală*” se atribuie inclusiv și cazul prevăzut de art. 217 alin. (5) Cod penal.

b) la întocmirea unei hotărâri, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 și art. 397 Cod de procedură penală.

Referitor la partea descriptivă a hotărârii de condamnare, normele procesual-penale impun condiția descrierii faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, cu indicarea: locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

La caz, instanța de apel, pronunțând o hotărâre de condamnare, liberând de răspundere penală pe Lungu Iurie pe episodul săvârșit la 12 septembrie 2018, nu a constatat starea de fapt, ci doar a preluat cele statuate de prima instanță, reținând că „*Ulterior, la 12.09.2018, în rezultatul efectuării cercetării la fața locului în XXXXX, în locul indicat de către Iurie Lungu, într-un ascunziș improvizat în curtea casei numitei Pușcaș Ana care se află în vecinătatea gospodăriei lui Lungu Iurie, a fost depistată și ridicată o substanță solid-cleioasă de culoare cafeniu-închis, care potrivit concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-4234 din 17.09.2018, reprezintă substanța stupefiantă hașiș, obținută artizanal din plantele de cannabis (cânepă), în cantitate de 86,75 gr.*”, stare de fapt ce nu cade sub incidența prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel nu s-a expus asupra chestiunilor de fapt și de drept enunțate supra și abordarea acesteia este una incorectă, ea contravenind prevederilor art. 391 și 394 Cod de procedură penală.

Drept consecință, situația descrisă mai sus echivalează cu nesoluționarea fondului cauzei și servește temei pentru casarea hotărârii, instanța de recurs fiind în imposibilitate de a trage concluzii privitor la corectitudinea soluției adoptate de către instanța de apel.

În continuare, Colegiul menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat și vizavi de problemele ce le ridică aceștia. Prin alte cuvinte, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, în decizia adoptată trebuia să expună concluzia generală pe marginea apelului, precum și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea argumentelor invocate de apelanți prin formularea unui răspuns la fiecare argument, analizând probele și indicând expres care sunt motivele respingerii unora și aprecierii critice a altora.

În această ordine de idei, se menționează că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt examinate de către instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de proba sau cel puțin de a le aprecia (hotărârea CtEDO *Achina versus Romania*).

Verificând decizia recurată, Colegiul penal lărgit constată că, la caz, atât acuzarea cât și apărarea au indicat la un șir de erori de fapt și de drept (*a se vedea pct. 3 a prezentei hotărâri*), iar instanța de apel nu a analizat punctual criticile invocate de procuror și apărător și prin fraze de ordin general a motivat soluția adoptată, fără a se referi la probele ce confirmă concluzia adoptată.

În continuare, potrivit art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în

conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Aprecierea probelor este prerogativa instanței de fond și, ulterior, după caz, și a instanței de apel, atribuții pe care, în speța examinată, aceste instanțe nu le-au exercitat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În speță, instanța de apel în rezultatul judecării apelurilor, urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, în coroborare cu probele administrate, pe care urma să le aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală). Însă, contrar acestor stricte prevederi legale, instanța de apel s-a pronunțat insuficient de clar asupra admisibilității sau inadmisibilității probelor administrate și cercetate, selectiv reținând conținutul unor probe la formarea concluziilor sale, fără a efectua o analiză mai amplă, ținând cont și de alte aspecte ce rezultă din conținutul ansamblului probator, precum și cele atenționate în apeluri, prezenta sau lipsa elementelor infracțiunii incriminate lui Lungu Iurie, efectuând o analiză și motivare neconvingătoare a concluziilor sale, deviind de la cerințele prevăzute la pct. 8) alin. (1) art. 417 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit specifică că, pentru corectitudinea judecării prezentei cauze este important de a analiza minuțios toate probele acumulate în dosar, întrucât aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, iar justa apreciere contribuie la elucidarea adevărului și la echitatea procedurii desfășurate pentru toate părțile la proces, or în decizia instanței de apel lipsește cu desăvârșire analiza și aprecierea probelor. Omisiunea instanței de apel de a face o analiză a probatoriului administrat, este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor urmând a fi înlăturată de instanța de apel, prin rejudecarea cauzei.

În opinia Colegiului Penal lărgit, argumentele enunțate mai sus constituie fondul apelurilor și asupra cărora instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea apelanților, aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia hotărârii, cu atât mai mult că, în lumina jurisprudenței CtEDO, deși instanțele nu sunt obligate să se expună asupra motivelor de respingere a fiecărui argument a unei părți (hotărârea *Ruiz Torija versus Spania*), acestea nu sunt scutite de obligația de a examina în modul corespunzător principalele motive invocate și de a le da un răspuns (hotărârea *Moreira Ferreira versus Portugalia*).

Astfel, a avut loc o încălcare esențială a legii procesuale penale, fiind prezente erorile de drept stipulate la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, întrucât, în urma examinării coroborate a materialului cauzei, rezultă un viciu juridic la stabilirea temeiurilor de fapt și de drept.

La rejudecarea cauzei instanța urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate, să le dea o apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de temeiurile casării deciziei atacate, să înlătore omisiunile admise cu referire la

cerințele apelanților și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valeriu Dubăsari și de avocatul Vladimir Spoială în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 martie 2021, în cauza penală privindu-l pe *LUNGU Iurie XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 17 februarie 2022.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecători

Liliana CATAN

Ion GUZUN

Ghenadie PLĂMĂDEALĂ

Nicolae CRAIU